

[Aage Brusgaard]

at skabe yderligere beskæftigelse i landområderne. Det er det, jeg ikke forstår. Jeg har sidet i Viborg Amtsråd i 8 år sammen med SF'ere, og hver eneste gang – hvis hr. Jes Lunde har tid til at lytte – en lille håndværker er kommet til Amtsrådet og har bedt om tilladelse til en lille produktionsudvidelse, f.eks. et autoværksted, et tømmerværksted, et landbrug, har SF sagt nej, for al produktion skulle samles i industriområderne tæt ved byen; det er noget med zonelovskompetence osv. Altså, kære SF, jeres politik hænger simpelt hen ikke sammen.

Formanden:

Jeg har én gang i dag gjort opmærksom på, at tiltalen I og jer efter forretningsordenen ikke må anvendes i folketingssalen, og det vil jeg på den givne foranledning gerne gentage.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Man må da sige, at folkestyret arbejder. Så snart der er kameraer på, er man meget villig til at gå på talerstolen og debattere. Det kunne måske være en opfordring til fjernsynet om i fremtiden at følge med på alle andre områder, så ville behandlingen af de ting og sager, der foregår i salen, måske blive bedre.

Jeg synes heller ikke, det er uværdigt, men virkelig godt, at man har rejst denne forespørgsel. Når jeg går på talerstolen, er det, fordi jeg hørte hr. Jes Lunde komme ind på – det har man hørt så meget om, også tidligere fra miljøministeren – at benzinen skulle koste 11-20 kr. Det tror jeg ikke vi får miljøministeren til at sige i dag, men det er blevet sagt. Der er altid negative sider ved sådanne ting, og som sønderjyde boende i det sønderjyske område tænker jeg på, hvordan alle benzinstationer for nogle år siden simpelt hen blev lukket og slukket.

I dag blomstrer de igen, livet ved grænsen blomstrer, og der kommer virkelige indtægter til landet. Nu vil SF stoppe den udvikling; man vil åbenbart have arbejdsløshed. Det er konsekvensen af det i grænseområdet, for det er ikke kun benzinen, tyskerne køber, men også alle andre varer, og derfor er der virkelig positive aspekter ved, at priserne er kommet ned i det sønderjyske område. Hr. Jes Lunde bør tænke på, at der også er positive aspekter ved det, og ikke kun isoleret se på miljøet.

Miljø er mange ting, det er også det psykiske miljø, og når vi taler om benzinpriserne i Danmark i forhold til andre lande, EU-lande for den sags skyld, som også en tidligere ordfører var inde på, ligger vi slet ikke så vanvittig lavt.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg synes stadig væk, at hovedproblemet er, at de miljømæssige erkendelser, som er helt håndfaste hos miljøministeren, hos Danmarks Miljøundersøgelser og hos alle, som beskæftiger sig seriøst med det her, slet ikke er nået ind i denne sal. Her diskuterer man stadig væk, som om der ikke er noget reelt problem; det, der er mest interessant at diskutere, er, om der er fest i grænselandet, fordi der er mange benzinstationer, eller andre mærkelige hjørner af dette problem.

Selvfølger er det sådan, at hver eneste gang Folketinget vedtager en lovgivning, er det godt for noget og skidt for noget andet; det kender vi da. Jeg ved selvfølgelig godt, at det for mig og hr. Jan Køpke Christensen privat og for benzinstationerne i grænselandet og i landdistrikterne er ærgerligt med højere benzinpriser, men det er bare miljømæssigt nødvendigt. Det er en fast dagsorden; sådan er det! Det er nødvendigt globalt at få højere benzinpriser, så lad os indrette os på det og lad os så diskutere, hvordan vi gør det mest hensigtsmæssigt for at undgå, at det betyder en affolkning af landdistrikterne, og at det giver problemer her og der.

Det er det, vi i stedet skal tage fat på, så lad os snakke ud fra den dagsorden. Dér mener jeg, at det er rigtigt at sige, at zonelovgivning er noget, man må diskutere. Det er ikke nemt, for hvis man bare giver tilladelser, skaber man også nye miljøproblemer, og det kunne jeg ønske mig at man erkendte fra den side af salen.

Martin Glerup (S):

Socialdemokratiet mener ikke, at Danmark skal være et benzinlavprisland. Det mener vi for øvrigt heller ikke at vi er, selv om vi ligger lige under gennemsnittet i Det Europæiske Fællesskab.

En række europæiske lande har lavere priser end Danmark. Uden for EU gælder det f.eks. Finland, Schweiz og Østrig. Det kostede i 1955 en dansk gennemsnitsfamilie 6 pct. af